

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Σ. ΧΑΡΚΙΑΝΑΚΗΣ
(ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ)

Παίδων καί έφήβων

Παιδων καί ἐφήβων

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

- Χῶμα καί στάχτη, Ἀθήνα 1978
Παράληρημα τοῦ Νότου,
 Ἀθήνα 1979
- Ἀπό φυλακῆς πρωίας, Ἀθήνα 1980
Εἰς ὧτα ἀκουόντων, Ἀθήνα 1981
Ἀπαράκλητοι καιροί, Ἀθήνα 1982
Ἡ οὐκείωτητα τῶν αἰνιγμάτων,
 Ἀθήνα 1983
Τροπικά ἰδιώματα,
Θεσσαλονίκη 1984
Μεροληψίες, Θεσσαλονίκη 1985
Ἐν γῆ ἀλλοτρία, I
 (συγκεντρωτική ἔκδοση),
 Ἀθήνα 1985
Ἡ ἄμυνα τῶν νηπίων,
Θεσσαλονίκη 1986
Πορτραῖτα τοῦ νεροῦ,
Θεσσαλονίκη 1987
Χέρια σκιάς, Θεσσαλονίκη 1988
Διάκριση πνευμάτων,
Θεσσαλονίκη 1989
Νοσταλγία παραμέτρων,
 Ἀθήνα 1990
Ἐν γῆ ἀλλοτρία, II
 (συγκεντρωτική ἔκδοση),
 Ἀθήνα 1990
Ἡ ἄλλη ἐκδοχή, Ἀθήνα 1991
Στή δοκιμὴ τοῦ φέγγους,
 Ἀθήνα 1992
Σπασμένοι συνειρμοί, Ἀθήνα 1993
Fireworks and Sparrows,
 ἐκδ. Primavera, Sydney 1994
- Ἵγρὰ τοπία,* Ἀθήνα 1994
Τεφρές ἀκτές, Ἀθήνα 1995
Ἐν γῆ ἀλλοτρία, III
 (συγκεντρωτική ἔκδοση),
 Ἀθήνα 1996
Τό ἄλγος τῆς παρησίας,
 Ἀθήνα 1996
Μετρητές ἀληθόνες, Ἀθήνα 1997
Ἐπιφυλάξεις, Ἀθήνα 1998
Λιτανεία χρωμάτων, Ἀθήνα 1999
Ἵμβρια ὕδατα, Ἀθήνα 2000
Ἡ δομὴ τῶν κρυστάλλων,
 Ἀθήνα 2001
Ὁ βαθμὸς τῆς ἐκπλήξεως
(ἀνθολογία), Ἀθήνα 2001
Australian Passport (δίγλωσση
ἀνθολογία), ἐκδ. Brandl &
 Schlesinger, Sydney 2002
Νεροσυρμὴ, Ἀθήνα 2002
Οἱ πρώτες ὕλες, Ἀθήνα 2003
Ἐν αἰνίγματι καὶ ἐν ἐσόπτρῳ,
 Ἀθήνα 2004
Mother. A Moving Reflection of God
 (δίγλωσση ἔκδοση),
 ἐκδ. ATF Press, Adelaide 2005
Σπηλαιώδη τοπία, Ἀθήνα 2005
Σκευὴ κεραμέως, Ἀθήνα 2006
Θολὰ ποτάμια, Ἀθήνα 2007
Ἄχρονες ὥρες, Ἀθήνα 2008
Πικραμύδαλα, Ἀθήνα 2009

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Σ. ΧΑΡΚΙΑΝΑΚΗΣ
(ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ)

ΠΑΙΔΩΝ ΚΑΙ ΕΦΗΒΩΝ

Ποήματα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

© Copyright Στυλιανός Σ. Χαρκιανάκης – Έκδόσεις Καστανιώτη Α.Ε.
Άθήνα 2009

Έτος 1ης έκδοσης: 2009

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιοδήποτε τρόπο, καθώς και η μετάφραση ή διασκευή του ή εκμετάλλευσή του με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγής έργου λόγου ή τέχνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού, που κυρώθηκε με το ν. 100/1975. Έπίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή της στοιχειοθεσίας, της σελιδοποίησης, του εξωφύλλου και γενικότερα της ολης αισθητικής εμφάνισης του βιβλίου, με φωτοτυπικές, ηλεκτρονικές ή οποιοσδήποτε άλλες μεθόδους, σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 2121/1993.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ Α.Ε.

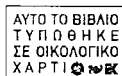
Ζαλόγγου 11, 106 78 Άθήνα

☎ 210-330.12.08 – 210-330.13.27 FAX: 210-384.24.31

e-mail: info@kastaniotis.com

www.kastaniotis.com

ISBN 978-960-03-4963-4

Μνήμη Μάνου Χατζιδάκι
(Δεκαπεντάχρονα)

Τά παιδιά βρίσκουν τό πᾶν στό τίποτα.
Οί μεγάλοι βρίσκουν τό τίποτα στά πάντα!

GIACOMO LEOPARDI

TEENAGERS

Τό τραγούδι τοῦ ἀνέμου
αἰχμαλωτίσατε Σεῖς
στή συγκίνηση δώσατε
κατακόρυφη στάση.
Μετά ἀπό Σᾶς
ποιός τολμᾷ νά μιλήσει;
Μπροστά σέ Σᾶς
ποιός μπορεῖ νά σωπάσει;

Sydney, Φεβρουάριος 1977

ΠΑΙΔΙ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΑΝΟΙΞΕΩΝ
(Αντώνης Γεωργίου)

Παιδί τῶν πέντε Ἀνοιξέων, μέ τή ροδαλή σάρκα
καί τά ἐκπληκτα μάτια τά φλεγόμενα
σέ μιά πανσέληνο πού δέν τράβηξε
τήν κατακτητική ὑστερία τῶν Ρώσων ἢ Ἀμερικανῶν
θέλω νά σοῦ δώσω μιά εὐχή καί δέν τό ἀποφασίζω
γιατί δέν θά 'θελα νά στερηθῶ τήν εὐλογία
τῆς ἀχραντῆς ἡλικίας σου.

Νά ζήσεις θέλω νά σοῦ εὐχηθῶ
για νά σέ χαίρονται καί νά χαρεῖς κι ἐσύ
τόν κόσμο πού βλέπεις τώρα δίχως προκατάληψη
μά πῶς νά γίνει νά μή μεγαλώσεις
καί νά μή γεράσεις;

Τό νά γεράσεις βέβαια δέ θά 'ναι καί τόσο φοβερό
ἴσως μάλιστα νά 'ναι κι ἓνα εἶδος ἐξαγνισμού
για τή μεγάλη καί πρώτη συμφορά
πού ἔπρεπε νά μεγαλώσεις

ν' ἀλλάξεις τ' ἀέρινο περίγραμμα τοῦ προσώπου σου
μέ τά σκληρά χαρακτηριστικά
τοῦ ἀνθρώπου πού ἔπαθε καί γνωρίζει.

Ἄς ἦτανε νά μή μέγαλωνες, παιδί τῶν πέντε Ἀνοιξέων
—κανενός Θέρου, Φθινοπώρου ἢ Χειμῶνα—
γιατί θά καταλάβεις κάποτε πῶς ὅλη ἡ μαγεία
τῆς μορφῆς σου

ἦταν ἀκριβῶς τό γεγονός πῶς δέν εἶχες ἀκόμη
διακριτικά ἀγοριοῦ ἢ κοριτσιοῦ
ὅπως δέν ἔχει φύλο τό φεγγάρι.

Ὅμως θά μεγαλώσουν τά χέρια σου καί θά λερωθοῦνε
στόν κόσμο

θά μεγαλώσουν τὰ πόδια σου καί θά κουρασθοῦν
στή ζωή
ἐνῶ τὰ μάτια σου θά πρέπει διαρκῶς νά μικραίνουν
ὥσπου νά κλείσουν ὀριστικά
χάνοντας καί τό τελευταῖο ἴχνος
ἀπ' τήν πρωταρχική ἐκπληξή τους.
Ἔτσι ἡ ταυτότητα τῆς ἀνήλικης παρθενίας σου
θ' ἀντικατασταθεῖ –ἀλίμονο–
μέ μιὰ σχεδόν σχιζοφρενική ἀντίθεση
ἀνάμεσα στόν ἄνδρα καί στή γυναίκα
ὅταν ἀφήσει τήν ἡλικία τῶν πέντε Ἀνοιξεων
πού σοῦ χάριζε χωρίς νά τό ξέρεις
ἀδιαμφισβήτητη κυριαρχία
σάν ἀπό κληρονομία αὐτοκρατορική
σ' ὅλους τούς χώρους τῶν πέντε ἡπείρων.

Bangkok – Melbourne, 22-12-1979

ΑΠΟΡΙΑ Α'

Παιδί μαγεμένο, πού ὀρκίστηκες στ' ὄνειρο
ἰσόβια θητεία
πῶς θά κρατήσω τό χέρι σου
ἂν ἀγουροξυπνήσεις ἕνα πρωί καί ζητήσεις
ἐπαλήθευση σ' ὄλους τούς ὄρκους καί τά τραγούδια;

Sydney (Ashfield), 16-5-1980

ΣΤΑΥΡΩΤΗ ΔΥΝΑΜΗ

Εύχή γοιου ἀγόραζε
καί στά βουνά περπάτα.
(Λαϊκή παροιμία)

Παιδί τοῦ δρόμου, ἀμφιβολία ἀεικίνητη
σέ κυνηγᾷ ἡ καρδιά τῆς Μάνας
ὅπου πέφτεις καί σηκώνεσαι
κι ἡ προσευχή της σέ σκεπάζει
ἐκεῖ πού κοιμᾷσαι.

Τά τροχοφόρα τελώνια τοῦ μεσημεριοῦ
δέν θ' ἀξιωθοῦν ν' ἀνακόψουν τό βῆμα σου
μήτε οἱ βρικόλακες νά σοῦ δώσουν ναρκωτικά.
Ἔτσι πού οἱ πάνινες τιράντες σου ἔχουν ραφτεῖ
ἀπ' τήν ἴδια τή Μάνα σου
εἶναι μιά δύναμη σταυρωτή
δίδυμο τάμα
καρφισωμένο στήν ἀγρύπνια τῶν ἀγγέλων.

Townsville, 20-9-1981

ΔΡΟΣΟΥΛΙΤΕΣ

Τά πάντα ἔχουν ἀπέραντη διάρκεια
παρ' ὅλη τή γοργή κίνησή τους.

Γ. ΡΙΤΣΟΣ

Τούς εἶδαμε νά φεύγουνε καβάλα στ' ἄλογα
μά δέν μιλήσαμε μὴν πάρουν τή φωνή μας.
Μονάχα ὅταν φτάσανε στό φρύδι τοῦ βουνοῦ
κλάψαμε πού δέν ἤμασταν μεγάλοι
νά μὴ φοβηθοῦμε!

Adelaide, 13-3-1983

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ

Οί λέξεις οί δικές τους δέν εἶναι ψηφίδες νεκρές
πού τίς παίρνεις κι ἐπιχειρεῖς νεκρανάσταση
σ' ἓνα μωσαϊκό ζωῆς
μέ σχέδιο προκαθορισμένο.

Οί λέξεις οί δικές τους δέν ἔρχονται ἀπό λεξικά
γιατί θά εἶχαν κάψει τίς σελίδες
καί ζοῦμε σέ χώρα πού διαρκῶς προειδοποιοῦν
γιά κινδύνους πυρκαγιᾶς.

Οί λέξεις οί δικές τους περιστέρια τραυματισμένα
δέν φιλοδόξησαν νά φέρουν κανένα μήνυμα
παρά μονάχα νά γλυτώσουν τ' ὄνειρο
ἐπί τάς διεξόδους τῶν ὑδάτων!

Sydney (Redfern), 16-1-1984

ΔΟΞΑ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΣ

Όταν ένα παιδί κοιμάται ήσυχο
είναι τόσοι οί κτιρμοί στόν άέρα
πού θαρρείς συγχωροῦνται οί άμαρτίες
όλων τών καταδίκων πού πρόλαβαν νά ένηλικιωθοῦν.
Γι' αυτό μήν ξυπνάτε τά παιδιά πού κοιμοῦνται
μήν κακολογεΐτε τόν άγριο καιρό
καί πρό παντός μήν άπελπίζετε
τούς καταδικασμένους σέ ισόβια...

Sydney (Ashfield), 23-9-1984

ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΤΩΣΗ

Τά επαγγέλματα τῶν ἐνηλίκων πολλά
μέ κοινό παρονομαστή τή μέριμνα καί τόν φόβο.

Τό παιδικό ἐπάγγελμα ἓνα:
παιχνίδι δίχως σύνορο
ἀμεριμνησία ἀγγέλου!

Sydney (St Vincent's Hospital), 28-2-1985

ΕΝΗΛΙΚΙΩΣΗ

Πόσο μεγάλες οί νύχτες κι οί μέρες
 όσο ήμασταν μικροί!
Τά χρόνια τοῦ Δημοτικοῦ δέν περνοῦσαν
κι οί μεγαλύτεροι θαρρεῖς ἀποφοιτοῦσαν πρόωρα
 ἀφήνοντας πίσω ἐμᾶς σάν τιμωρημένους.
"Όταν τελείωσαν αὐτές οί ψευδαισθήσεις
 ἀνατιμήθηκαν ὅλα γύρω καί μέσα μας
 καί τότε καταλάβαμε σοφότεροι
 τό εἰδικό βάρος ὅλων τῶν πραγμάτων!

Sydney (St Vincent's Hospital), 2-3-1985

ΑΠΛΕΣ ΑΝΕΜΩΝΕΣ

Ἐκεῖνες οἱ κοπέλες πού περπάτησαν μαζί μας
κι ὕστερα πέθαναν καί δέν τίς εἶδαμε ξανά
εἶχαν ἀλήθεια κόκκαλα καί σάρκες;
Φοροῦσαν ροῦχα σάν κι ἐμᾶς;
Ἦ μήπως ἦταν ἀπλές ἀνεμῶνες
καί μᾶς ξεγέλασαν;

Sydney (Ashfield), 6-3-1986

Η ΑΛΛΗ ΟΨΗ

Νέοι πού περπατοῦν κι ἀκοῦνε μουσική
ἀπό ἀκουστικά βυθισμένα στ' αὐτιά τους
ἔχοντας κρεμασμένο στό στῆθος τό ἀτομικό κασετόφωνο
εἶναι σάν νά περιφέρουν μιά ταμπέλα
μέ μονολεκτική δήλωση διαμαρτυρίας:
«Μοναξιά!»

Πῶς τόσοι ὑπνοβάτες μέσ στό μεσημέρι
καί κανείς νά μήν καταγγέλλει τόν κίνδυνο;
Ἄλλά καί τά βιβλία πού τυπώνονται ἀφειδῶς
δέν προορίζονται γιά πλῆθος ἀναγνωστῶν
πού θά πορευτοῦν σιωπηλοί τόν ἀτομικό τους μονόδρομο;

Sydney (Ashfield), 14-8-1986

ΣΤΗ ΔΗΜΗΤΡΑ

Δέν είναι λίγο αυτό πού περιμένεις απόψε
από μένα πού Σέ θαυμάζω σάν τόν πατέρα Σου:

“Ένα πορτρέτο πού νά συνοψίζει
τόν θρίαμβο τῆς ἐφηβείας
σέ δεκαεννιά ἐνιαύσιους κύκλους.

Μία μπαλάντα πού νά χύνεται σάν πανσέληνος
στά δῶρα τῆς παρθένου Ἀφροδίτης
ὅπως τά κράτησες τόσα χρόνια χωρίς κομπασμό.

“Έναν χιτώνα ποδήρη
πού νά μὴν κρύβει καθόλου τή θνητή θηλυκότητα
μά μήτε τήν ἀθάνατη πνοή πού κάνει ἄγαλμα τό κορμί
Σου!

Μὴν ἀμφιβάλλεις πώς ὄλ' αὐτά τά δικαιῶσαι
τά δικαιῶσαι τόσο πίο πολύ
ὅσο ποτέ δέν τά ζήτησες
σεμνή Ἀμαζόνα τοῦ κλειστοῦ χώρου!

Ποῦ νά βρεθοῦν ὅμως τά κατάλληλα ὑλικά
γιά τό πορτρέτο, τήν μπαλάντα, τόν χιτώνα;
Ἀπόψε μέ τά λόγια ἔχω τέτοια ἀμηχανία
ὅπως ὅταν τό ὕφασμα δέν φτάνει
νά τό κάμεις ὀλόκληρο φόρεμα.

Γι' αὐτό περιορίζομαι νά Σοῦ πῶ:
Σέ γνώρισα ὄχτώ μονάχα Μαῖτων
καί Σ' εἶδα ἔντεκα χρόνια νά πυργώνεσαι κληματαριά.
Σ' ὄλα αὐτά τά χρόνια δέν Σέ βρῆκα μήτε μιὰ στιγμή
κατώτερη τοῦ ἑαυτοῦ Σου!

Γι' αὐτό μεγάλωσες μέσα μου ὄχι ξαφνικά
ὄχι ἀπίστευτα γιά νά ἐκπλήσσομαι
μεγάλωσες συνειδητά ὅπως μεγαλώνει

ὁ θαυμασμός μας γιά ἕνα τραγούδι πού συνεχίζεται
ἢ πίστη μας στό Θεό πού δέν γνώρισε σκανδαλισμό
ὁ οἰκτιρμός μας γιά τόν ἄνθρωπο
ἢ δίψα μας γιά τό θαῦμα.

Μεῖνε λοιπόν αὐτό πού εἶσαι μέχρι τό τέλος.

Ἡ ἡλικία δέν θά μπορέσει ποτέ νά σβήσει
ἀπό τά μάτια Σου τό παιδικό θάμβος
μήτε ἀπ' τίς χειρονομίες Σου τή μουσική
ἄν οἰκειοθελῶς δέν ἐπιτρέψεις νά Σέ ληστέψουν
οἱ Φιλισταῖοι!

Sydney (Ashfield), 15-8-1986

ΦΥΚΙΑ

Ρώτησα για τήν ταυτότητά τους
ιδίως γέρους ναυτικούς
μοῦ 'παν εἶναι μαλλιά ἀπό πνιγμένους.
Ρώτησα παιδιά πού τά μάζευαν
στήν ἀκροθαλασσιά
μοῦ 'παν εἶν' οἱ ἐλπίδες τῶν πνιγμένων
ἀπ' ὅπου πιάστηκαν πρὶν ξεψυχήσουν.
Ρώτησα χῆρες ναυτικῶν πού δέν γύρισαν
μοῦ 'παν εἶν' ἀγιολούλουδα
ἀπ' τόν ἐπιτάφιο...

Great Keppel Island, 20-11-1986

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΑΜΑΧΩΝ

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει
καὶ ὡς ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

(ΨΑΛΜ. 91:13)

Τούς εἶπαν ἓνα τραγούδι μέ τά πολυβόλα
κι αὐτά κοιμήθηκαν.

Τόσο βαθιά κοιμήθηκαν
πού δέν ζητοῦνε πιά νά θηλάσουν.

Μήτε τρομάζουν μέσ στόν ὕπνο τους.

Μήτε φοβοῦνται τό σκοτάδι τά πιό μεγάλα.

Sydney (Ashfield), 9-1-1987

Ο ΕΦΗΒΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ

Ἄπό τότε πού θυμᾶται μορφές
ἀναζητοῦσε μιά ἰσορροπία ἐμπιστοσύνης
ἀνάμεσα στὸν Ἑρμῆ τοῦ Πραξιτέλη
καί τὸν Ἔφηβο τῶν Κυθήρων.
Οἱ δύο αὐτοί πόλοι συγκροτοῦσαν παρένθεση
κι ἐγκλωβισμένος δέν μποροῦσε νά δεῖ
μήτε νά μελετήσῃ φυσιογνωμίες διερχομένων.
Ἦταν κι ἐκεῖνο τό λευκό τῆς πέτρας
πού ἀπομάκρυνε ἀκόμη πιό πολύ
κάθε ἰδέα συγκρίσεως τῶν ἀγαλμάτων
μέ πρόσωπα ἔνσαρκα.
Ἦστερα ἦλθε ἓνας μπρούντζινος πυρετός
στεφανηφόρος Ἔφηβος τοῦ Μαραθῶνος
ἀποκαλύπτοντας αἶτημα ἑλληνικό
τὴν πρό Χριστοῦ θεανδρική ἀρμονία.
Ἐκτοτε ἡ κλίση τῆς κεφαλῆς
τό ἀνοιγμα τοῦ στήθους σέ κατακόρυφο Δέλτα
τόν ἔχουν κάμει σχεδόν ὑποχόνδριο
καθὼς ψηλαφεῖ τό ἀντίγραφο συνεχῶς
ἀπό φόβο μή φυτρώσουν φτερά
στοὺς ὤμους τοῦ Ἐφήβου!

Sydney (Ashfield), 26-5-1988

ΝΕΚΡΟΥ ΕΦΗΒΟΥ ΥΠΟΔΗΜΑ

(Με άφορμή όμώνυμο πίνακα
του Ν. Γ. Πεντζίκη)

“Όταν συνήθως πεθαίνει ένας έφηβος
δέν αφήνει πίσω του ένδοξες πράξεις
μήτε περιουσιακά στοιχεία σοβαρά
πού θά μπορούσαν νά διαωνίσουν τή μνήμη του.

“Όπως άλλωστε τό δηλώνει και τ’ όνομά του
δέν είχε προλάβει νά ξεπεζέψει
και νά κατασκηνώσει στό έδαφος
όντας ακόμη φτερωτός καβαλάρης.

”Εφηβος είναι σχεδόν συνώνυμο του έφήμερος
άφοϋ κι αυτός ίππεύει στην ήβη
όπως τά ήμερήσια ζώφια του Άριστοτέλη
ίππεύουν στό φως μιās μονάχα ήμέρας.

Γι’ αυτό ό ζωγράφος πού θέλησε στοργικά
νά προεκτείνει τή μνήμη του έφήβου
δέν βρήκε αντικείμενο πιό σταθερό
άπ’ τό έγκαταλελειμμένο υπόδημα.

Τά ρούχα είχαν ήδη διαμοιρασθεϊ
σέ συγγενείς και φίλους όμήλικες
καθώς αυτά φυλάσσονται πιό εύκολα για κειμήλιο
ή μεταποιούνται για περαιτέρω χρήση.

”Έτσι τό όρφανό παπούτσι έγινε μνημείο
για τον νέο άνθρωπο πού δέν πρόλαβε νά σταθεϊ
και νά ριζώσει έστω για λίγο στον ρέοντα κόσμο.

Γι’ αυτό άν προσέξετε τον πίνακα
θά δείτε νά στεφανώνουν τό υπόδημα
τρομαγμένα έν πτήσει πουλιά
ίσως για νά υπενθυμίζουν και τουτο:

ὅτι ὁ ἔφηβος κεραυνοβολήθηκε
καθώς βρισκόταν ἐν καλπασμῶ
πρὸς τὸ φῶς...

Sydney (Ashfield), 26-7-1988

ΥΠΕΡ ΒΙΑΙΩΣ ΑΠΟΝΤΩΝ

Κορίτσια καί αγόρια, πού χαρήκατε
τὴν ἴδια πόλη μαζί μας
ἀλλὰ μόνο γιά λίγο γιατί σᾶς δολοφόνησαν
ὑπάνθρωποι πού κανεῖς δέν ὑποπτευόταν
ἀφοῦ σᾶς παραπλάνησαν πρῶτα
μ' ἓνα χαμόγελο ἀπατηλό
ἢ παραδόκησαν τό πέρασμά σας
μιά πονηρή ὥρα
ἄς ἦταν νά γνωρίζατε
πώς κάθε πρωί ἢ κάθε δειλινό
πού κάνω τόν περίπατό μου
σέ γειτονιές ὀλοπράσινες
καί βλέπω νά κυκλοφοροῦν ἀνενόχλητοι
κάθε λογῆς συμπολίτες
συνοδεύοντας ζῶα γιά λίγο ὀξυγόνο
ἢ ἐποχούμενοι εὐδαίμονες στά τροχοφόρα τους
ξαναθυμοῦμαι τόν ἄδικο θάνατό σας
καί προσπαθῶ νά συλλέξω καί γιά σᾶς
χρώματα, κίνηση, εἰρήνη, εὐδοκία...

Sydney (Ashfield), 27-9-1988

ΕΥΗ

Χορεύοντας τὰ δεκαεφτά της χρόνια
 ἦταν ἀνθισμένη λεμονιά
πού δέν ἐγνώριζες ἂν θά δέσει καρπό
ἢ θά τή μαδήσει φονικά τό ξεροβόρι.
Χόρεψε τελευταία φορά τόν Μάη
 γιά τήν ἐπέτειο τῆς Μάχης τῆς Κρήτης
 κι ὕστερα ἄρχισε νά φθίνει σιωπηλά
 σάν ἄνθος πού τό φθόνησε βάσκανο μάτι.
Σύρθηκε χρόνια σέ γιατρούς καί νοσοκομεῖα
κι ἤλθαν στιγμές πού ὁ ἄμοιρος πατέρας της
 βλέποντας συρματόπλεχτο τό κορμί της
 σέ ὀρους καί καλώδια
τήν παρομοίωσε μέ δέντρο χριστουγεννιάτικο
 κι ἔτσι ἀκριβῶς τήν εἶδε νά φεύγει
 προχθές τήν αὐγή
 μέ τὰ εἴκοσι ἕνα χρόνια της μαδημένα...

Sydney (Ashfield), 1-3-1989

ΑΓΩΓΗ ΠΟΛΙΤΟΥ

Μήν πεῖτε στά παιδιά πώς οἱ μεγάλοι πεθαίνουν
γιατί θά φοβηθοῦν νά μεγαλώσουν!
Πεῖτε τους μᾶλλον πώς ὅταν κουρασθοῦν
ἐξαφανίζονται παίρνοντας δρόμους ἀνεξιχνίαστους
γι' αὐτό τούς κηρύχνουμε ἀγνοούμενους
στόν χῶρο τῆς παιδικῆς χαρᾶς.
Ἔτσι ἴσως συνηθίσουν τά παιδιά
νά νοσταλγοῦν καί νά ψάχνουν διά βίου...

Sydney (Ashfield), 27-9-1989

ΜΟΝΟΓΡΑΜΜΑ Β'

Εἶσ' ἓνας κρίνος πρωινός πού δέν ἀντίκρισε
ἀκόμα τό λιοπύρι
πρώτη σταγόνα τοῦ νεροῦ ἀπρόσμενης βροχῆς.
"Όταν σωπαίνεις εἶσαι πανηγύρι
κι ὅταν μιλάς λιβάκι προσευχῆς.

Sydney (Ashfield), 23-1-1991

ΤΟ ΑΧΡΟΝΟ ΘΑΥΜΑ

Δέν ἔχει ἡλικία ἢ παιδικότητα·
 εἶναι χάρη δοσμένη μόνο σ' ἐκείνους
 πού παραιτοῦνται ἀπό τήν ἡλικία τους
 κι ἀπ' τή γενιά τους
 κι ὕστερα δέν κουράζονται νά ψάχνουν
 τ' ἄχρονο θαῦμα σέ κάθε πρόσωπο
 ξέροντας πώς ὁ ἄνθρωπος εἶναι τό φῶς.

Sydney (Ashfield), 16-3-1991

ΑΕΙ ΠΑΙΔΕΣ

Ἑλληγες – ὁ πιό παρὰξενος λαός τοῦ κόσμου
ὁ πιό ἀντιφατικός
τέρατα λογικῆς συνέπειας
ἀλλὰ συγχρόνως μὴ ἀποσπώμενοι οὔτε στιγμή
ἀπ' τῆ μαγεία καί τίς ἀπορροές τοῦ ὄνειρου.
Δίνοντας ἓνα ὄνομα θέλησαν πάντα νά ὀρίσουν
ἀλλὰ καί φοβήθηκαν μήπως ἀφορίσουν
στή μαθηματική ἀσφυξία τῆς οὐτοπίας
τούς χυμούς τῆς ζωῆς.
Ἡ κάθε λέξη τους μιά ἄτολμη συλλαβή
τοῦ «ἤξεις ἀφήξεις»
ὥστε ποτέ νά μὴν καταλήξεις
σέ βράχο ὀριστικοῦ ἀδιεξόδου
καί πλήξεις
ἀλλὰ νά παραμείνεις γιά πάντα θαυμάζοντας
σάν τό παιδί.

Sydney (Carss Park), 26-12-1991

ΣΥΝΘΗΚΕΣ

Ἄν κάθε λέξη τὴν προφέρεις μόνη
εἶναι θαυμαστικό γιὰ ὁλόκληρο τὸν κόσμο.
Ἄν προφέρεις δύο λέξεις μαζί
ὁ κόσμος ἔσπασε σὲ χίλια κομμάτια.
Ἄν ὅμως ἔχεις τοῦ παιδιοῦ τὴν ἀγνότητα
θὰ βρεῖς πῶς ἐνώνονται
γιὰ νὰ ξαναγίνει
ὁ κόσμος ὁλόκληρος.

Sydney (Carss Park), 31-10-1992

ΕΠΙΤΡΕΠΟΜΕΝΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ

Ἡ μόνη διαφορά
ἀνάμεσα σέ μικρά καί μεγάλα
παιδιά
εἶναι πῶς τὰ δεύτερα τό ξέρουν!

Sydney (Ashfield), 20-12-1992

ΞΑΝΘΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Δυό χρονῶν δέν ἔγινε ἀκόμη
Ἄλέξανδρος ὁ μικρός
κι ἔχει γεμίσει φῶς ὅλους τοὺς χώρους
πού γνώρισαν τὰ βήματά του.
Ἀνοίγει ἐκπληκτος τὰ γαλανὰ μάτια
καί νομίζεις πῶς ἔκλεψε γιὰ πάντα
ἓνα κομμάτι ἀνέφελο οὐρανό.
Τραυλίζει λέξεις ἀνύπαρκτες
δικῆς του μελωδίας
καί σέ κάνει νά σκέφτεσαι
μήπως ἐσύ δέν διδάχτηκες σωστά
τό πλήρες ἀλφάβητο.
Κι ὅταν ἀπλώνει τό ξανθό κεφάλι
πάνω στοῦ σκύλου τή ραχοκοκκαλιά
τό ξέρεις πῶς ἓνας ἀρχάγγελος
διδάσκει τήν ἄκρα ταπεινώση
χωρίς λόγια.

Sydney (Redfern), 15-2-1994

Η ΔΟΞΑ ΤΩΝ ΑΘΩΩΝ

Μεγάλος ο δρόμος που οδηγεί στις αθωότητες.

N. ΚΑΡΟΥΖΟΣ

Ἡ ἀθωότητα δέν ἔχει πληθυντικό
τό ὁμοούσιο τοῦ ἀγαθοῦ εἶναι ἀπόλυτο
καί δέν ἀνέχεται
αὐξομειώσεις ἢ διαφοροποιήσεις
ἄλλωστε ὁ Διάβολος ἔχει ἀσκηθεῖ νά περνᾷ
κι ἀπό τρύπα βελόνας.
Κεῖνος πού ἐξαπατήθηκε ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ
σέ μιὰ στιγμή ἀπρόβλεπτη
σχεδόν ἀκαριαία
θά ἐξαπατᾶται κατὰ κανόνα συνεχῶς
ὡς τή συντέλεια τῶν αἰώνων
γιατί ἀκριβῶς ὁ ἀθῶος δέν ἀμύνεται
ὅπως λέμε: «ὁ βασιλεύς δέν συνωμοτεῖ».
Αὐτή ἡ κατὰ κόσμον ἀδυναμία τους
εἶναι ἡ δόξα τῶν ἀθῶων
μακρινός προάγγελος
τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ
ἧς οὐκ ἔσται τέλος.

Sydney – Wollongong, 6-1-1995

ALEXANDER

Ἡ αὐστραλέζικη φάρμα
περιφραγμένος ὀρίζοντας
στήν κόψη τῆς καταιγίδας
συντηρεῖ πλάι σέ φίδια καί πρόβατα
τά γεννοφάσκια ὅλων τῶν προκατα-
κλυσμαίων εἰδῶν
ὄρατῶν καί ἀοράτων.

Σέ τέτοιο σκηνικό εἶδαμε τόν Ἀλέξανδρο
ἔφηβο ἄγγελο δεκατεσσάρων Μαΐτων
νά σκιρτᾷ στόν ρυθμό τοῦ αὐτισμοῦ του
καί μέχρι πού μᾶς ὀδήγησε στόν πατέρα του
δέν γνωρίζαμε ἂν ἦταν ἀγόρι ἢ κορίτσι
καθώς οἱ ἄγγελοι δέν ἔχουν φύλο
κι οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται.

Sydney (Brighton Le Sands), 1-6-1995

ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΙ

Ἐκεῖνα τὰ μικρά παιδιά
πού χάθηκαν στό σούρουπο
γιατί δέν εἶχαν μάνα νά τά κυνηγήσει
ἔχουν στοιχειώσει μέσα μου πικροί ὄνειδισμοί
καί βούρκωσαν τή δύση.

Ἀθήνα, 3-8-1995

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Ἄκόμη κι ἂν εἶναι Κυριακή, ἄς ἔχω δίκιο
γιατί ὅποτε οἱ ἄνθρωποι ἔχουν δίκιο, δέν εἶναι νέοι.

E. E. CUMMINGS

Ἄν ἡ πρωτοτυπία εἶναι καρπός ἐλευθερίας
ν' ἀποφύγεις σά λοιμώδη νόσο
τὴν ἐξασφάλιση.

Ἡ Κυριακή μπορεῖ νά 'ναι τὸ κλίμα
εὐγενῶν πνευμάτων
ἀλλ' ὅταν τὸ κοινό βρῖσκεται σέ ἀργία
ὑπάρχει κίνδυνος νά ὑποτροπιάσει
τὸ προπατορικό ἀμάρτημα.

Τὸ προνόμιο τῶν νέων δέν εἶναι τόσο ὅτι διαθέτουν
ἀνθεκτικότερους ἰστούς.

Ἡ ἀπέραντη ὀμορφιά τους εἶναι μᾶλλον
ὅτι μποροῦν νά τοὺς ἀμφισβητήσουν
χωρίς κυρώσεις
ἀπὸ παράφρονες καὶ μεθυσμένους
μέχρι κι ἀνήλικα παιδιά
ἐνῶ αὐτοὶ αἰσθάνονται πιό ρωμαλέοι
μπροστά σέ κάθε νέα ἀντίσταση.

Ἄλλωστε μὴν ξεχνοῦμε πὼς ἂν ἤθελαν
νά 'χουν δίκιο
θά 'πρεπε νά 'χαν αὐτοκτονήσει σ' ἓνα παρελθόν
πού δέν γνώρισαν
θά 'χαν ἀποδεχθεῖ πρό πολλοῦ τὸν θεσμό
τῶν ψευδομαρτύρων.

Ρέθυμνο (Ἄδελε), 12-8-1995

ΕΚΤΟΡΑΣ ΠΡΟΣ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Δέν θά σοῦ πῶ ἐγώ τί θά κάμεις
μ' αὐτό τό παιδί
μέχρι νά μεγαλώσει.
Θά σ' τό ὑπαγορεύσει τό φίλτρο
τό μητρικό
ἢ αὐτοδίδακτη λιτότητα τῆς μοναξιᾶς
ἴσως κι ὁ πόνος ἐνδεχόμενης χηρείας.
Γιά ἓνα πράγμα ὅμως μπορῶ νά σέ
βεβαιώσω:
σέ τοῦτο τό παιδί θά μέ συναντᾶς
κάθε μέρα
βλέποντας νά μεταμορφώνομαι συνεχῶς
στόν καλύτερο ἑαυτό μου
πού δέν πρόλαβες νά γνωρίσεις.
Καί τό πιό θαυμαστό:
κάθε μου κύτταρο μέσ' ἀπ' αὐτό τό παιδί
θά 'ναι δεμένο μ' ἐσένα
καί μέ τίς ἀσίγηστες τύψεις
τῆς ἀθέλγητης ἀπουσίας μου.

Sydney – Perth, 24-5-1996

ΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΚΛΑΜΑ

Μ' ἔκαμε πάλι νά ριγήσω
καθώς τό ἄκουσα
μέσα στό πλῆθος τοῦ ἀεροδρομίου
τό κλάμα τοῦ μικροῦ παιδιοῦ.
Παιδί καί θλίψη εἶναι ἀντίφαση
στούς ὄρους
πού γίνεται ἀκόμη ὀξύτερη
ὅσο πληθαίνουν τά παιδιὰ πού πεινοῦν
μέ μόνη ἀνακούφιση
νά κλαῖνε καί νά πεθαίνουν.

Sydney (Mascot), 10-6-1996

ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

Πολλά τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον
ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

(ΗΣΑΙΑΣ, 54:1)

Σύμφωνα μέ πανάρχαιο ἔθιμο
κάποιοι ἰθαγενεῖς στραγγαλίζουν τοὺς ἀετούς
γιὰ νὰ μὴν τοὺς σκοτώσουν
καί χυθεῖ ἐπὶ ματαίῳ
σταγόνα ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν γενναίων.

Οἱ Ἰνδιάνοι διαφέρουν ἀπὸ τοὺς λευκοὺς
γιὰ χίλιους δυὸ λόγους
πρὸ πάντων ὅμως γιὰ τὸ γεγονός
ὅτι αὐτοὶ δέν κόβουν λουλούδια.

Τὰ παιδιά προηγοῦνται τῶν ἐνηλίκων
στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν
γιατί δέν μνησικακοῦν ὀλόκληρη ὥρα
ἀγκαλιάζουν τὸν ἄγνωστο σά συγγενή
κι ὅλος ὁ κόσμος δικός τους
χωρίς νὰ ἔχουν δεκάρα.

Sydney (Brighton Le Sands), 15-6-1996

DIES NATALIS

Διήλθομεν διά πυρός καί ὕδατος
καί ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

(ΨΑΛΜ. 65:12)

Δέν ἦταν μέρα μεσημέρι
δέν ἦταν πρωί
πού 'σπασαν τά νερά στό σῶμα τῆς μάνας σου
καί σ' ἔριξαν κι ἐσένα καθώς ἦταν
νύχτα προχωρημένη λήγοντος Δεκεμβρίου
στόν κόσμο τῆς ἀέναης σχοινοβασίας
ιδεώδη πατρίδα ταχυδακτυλουργῶν.
Λόγο λοιπόν δέν ἔχεις νά γιορτάζεις
τήν ἀποφράδα ἐπέτειο
σάν τούς κοσμοκράτορες Ρωμαίους.
Καθώς ἔπρεπε ν' ἀγωνισθεῖς διά βίου
μή σοῦ χυθεῖ ὄλο τό λάδι τῆς ψυχῆς
δικαιοῦσαι νά πανηγυρίζεις μόνο τήν "Ἐξοδο
πού ἐπιτέλους ὀδηγεῖ τούς πεπεδημένους
εἰς ἀναψυχήν.

Sydney (Redfern), 10-10-1996

Η ΜΙΚΡΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ

Μεγάλο θαῦμα ἔκαμε χωρίς νά τό ξέρει
στήν καντίνα τοῦ Kindergarten
ἡ μικρή Παναγιώτα.

Μήν ἔχοντας καταλάβει ἀκόμη
πῶς χρώματα καί παραστάσεις συμβατικές
μεταμορφώνουν τήν ἐπιφάνεια τοῦ χαρτιοῦ
σέ παντοδύναμο νόμισμα

ἔβγαλε χαρτομάντιλο ἀπ' τήν τσέπη της
καί δίνοντάς το στήν ἐκπληκτική πωλήτρια
πῆρε ὅπως τ' ἄλλα παιδιά τό παγωτό της.

Ποῦ νά 'ξερε ἡ ἀνίδεη μικρή
πῶς τρύπησε ἡ χειρονομία της
τήν καρδιά μας
σέ τί δεύτερες σκέψεις μᾶς ἔβαλε
σέ πόσα πρῶτα δάκρυα...

Sydney (Brighton Le Sands), 16-2-1998

ΠΑΡΑ-ΠΟΝΟ

Καί τί θαρρεῖς πώς εἶναι τό παράπονο;
Εἶν' ἕνας πόνος πῶς ἐκεῖ ἀπ' τόν πόνο
πού θέλει ὅμως νά μείνει ἄσημος
χωρίς νά εἶναι ἀπ' τήν ἴδια τή φύση του
καθόλου ὑποτονικός.
Εἶν' ἕνας πόνος πού στέκει παράμερα
σάν τό παιδί πού πάει νά κλάψει
κι ἔφυγε πῶς πέρα
γιά νά μή βλέπει κατάματα κανέναν πιά
ἤ μᾶλλον νά μήν τό βλέπουν
ἔτσι πού τώρα ντρέπεται
καθώς τό παραμέρισαν γιά κάτι ἄλλο.
"Ἐνα λοιπόν ἀπαρηγόρητο παιδί
τό παράπονο
ἐπειδή ἀκριβῶς τό ξέρει ἐκ τῶν προτέρων
πώς θά βρῖσκεται πάντα στό παρά
καί πάντα θά κοιτάζει πέρα.

Sydney (Brighton Le Sands), 1-3-1998

Η ΠΛΗΞΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Δύσκολο νά τούς πιστέψεις πώς πλήττουν
άν τούς κρίνεις μόνο απ' τή μορφή
κι εἶναι ἀλήθεια ὁ καθένας τους
μιά ἄλλη ἐκδοχή ἀρχαγγέλου
καθώς ρεμβάζουν εὐθυτενεῖς
χωρίς διόλου κόπωση στά βλέφαρα
ἢ τήν παραμικρή δυσχέρεια στίς κινήσεις.
"Ὅμως ἐκεῖνοι ξέρουν ὅτι πλήττουν
πλήττουν θανάσιμα μ' ὅλα γύρω τους
καί τό χειρότερο γι' αὐτούς
νά ξέρουν πώς δέν μποροῦν νά τό ποῦν
γιατί κανείς δέν θά τούς πιστέψει.

Sydney (Brighton Le Sands), 21-8-1998

ΑΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΛΗΞΗ

Ὁ θάνατος τοῦ νηπίου εἶναι μιὰ ἀκόμη
Ματαιωμένη Ἀνάσταση.
Καθὼς ἀνοίγουν λάκκο στή γῆ
νά ἐνταφιάσουν ὑπανάπτυκτο σῶμα
οἱ πέτρες γίνονται σκληρότερες
τό χῶμα πιό βαρύ.

Σάν ἐπιμύθιο
σιῆνος ἐνοχλημένων ἀγγέλων
ξεπετιοῦνται πρὸς ὅλες τίς κατευθύνσεις
ὅπως περίπου γίνεται μέ τίς μέλισσες
ὅταν πᾶς νά τρυγήσεις πρόωρα μέλι
ὄντας ἀπροετοίμαστος γιὰ τήν ἐκπλήξη.

Χαλκιδική (Καλούτσιο), 1-7-1999

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Θά τοὺς ζητήσω νά μετατοπίσουν
τίς πληγές τῶν παιδιῶν.

Μ. ΤΣΑΤΣΟΥ

Δέν ἀντέχουν τήν ἀπουσία
γι' αὐτό συνεχίζουν νά μιλοῦν
στόν πατέρα πού ἔφυγε
ἢ νά δείχνουν ἔξω ἀπ' τό παράθυρο
τή σφαίρα τοῦ φεγγαριοῦ
πού ἤδη ἔχει βουλιάξει.

Δέν ὑπομένουν τήν ταπεινώση
γι' αὐτό ἀπειλοῦν νά τιμωρήσουν
ἐν ὀνόματι τοῦ πατέρα ἢ τῆς μάνας
ὅποιον ὑποψιαστοῦν ὅτι πάει νά βιάσει
τήν εὐθραυστη εὐτυχία τους.

Δέν λένε ψέματα ποτέ
ἔχοντας μόνο τ' ὄνειρο γι' ἀλήθεια.
Δέν περιμένουν ὑποσχέσεις καί δέν φοβοῦνται
νά χαμογελοῦν πρὸς ὅλους ἀνεπιφύλακτα
μέχρι νά μεγαλώσουν καί νά δοῦν
πόσο σύντομη ἦταν
ἡ θητεία τοῦ ὀνείρου.

Sydney (Brighton Le Sands), 1-9-1999

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Πρέπει νά ξαναδοῦμε τὰ πρόσωπα τῶν παιδιῶν
πρὶν ἀνατεῖλει ὁ ἥλιος
γιά νά ᾿χουμε ὑποστειῖ ἔστω ἀσυνειδήτως
τόν ἀπαραίτητο καθαρισμό
ὥστε νά χαροῦμε ξανά ἀπλές, ἀνταπόδεικτες
ἀλήθειες
σάν τόν ἥλιο.

Ἄν ὅλα γύρω μας ἔγιναν ἀκαθόριστα
σχεδόν θλιβερά
αἰτία πρώτη στάθηκε τό μέσα χάος
καί δέν θ' ἀποκατασταθοῦν οἱ μορφές
μήτε ἡ λάμψη τους
ἂν δέν ξαναδώσουμε τόν πρῶτο λόγο
στά πρόσωπα τῶν παιδιῶν.

Sydney – Adelaide, 8-4-2000

ΚΡΙΝΟΣ ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

Στόν Άνδρέα Εύθυμιού (†)

Έφυγες πριν κλείσεις τά δεκαπέντε
μέσα σ' ένα όλόλευκο παιδικό φέρετρο
μέ δυό άσπιλους κρίνους στά πόδια
-άφοϋ πουθενά δέν πρόλαβε νά λερώσει
ή μετέωρη πατημασιά Σου-
κι ένα κατακόκκινο τριαντάφυλλο στό στήθος
μονόγραμμο από τήν πυρακτωμένη καρδιά
τῆς νεαρῆς Σου μάνας.
Παράπονο δέν άκούστηκε μήτε σπαραγμός
πού ή αύγή φιλοδόξησε φορτωμένη
τά λευκά σου αίμοσφαίρια
νά γίνει τόσο πρόωρα βράδυ
κι άς ἦταν κατάμεστος ό ναός από τά τρία κολέγια
τρομαγμένους γονεΐς, άπαρηγόρητους δασκάλους.
Οί δυό γεννήτορες μέ κορυφαΐο τόν δεκάχρονο
άδελφό Σου Νεκτάριο
ἦταν άδύνατο νά πιστέψουν πώς δέν είσαι άγγελος
άφοϋ σ' όλες τίς πικρές ώρες δίδασκες συνεχώς
προσευχή-καρτερία.
Μ' αύτή τή βεβαιότητα σ' άποθέσαμε κι έμεΐς
στό χῶμα
ξέροντας ότι στό έξῆς θά 'σαι πάντα
κρίνος άμάραντος
άγγελος μέ άτραυμάτιστα φτερά...

Sydney - Perth, 25-5-2001

ΕΝΑΣ ΕΦΗΒΟΣ

Ἄγνωστος ἐρχόταν ἀπέναντί μου
μ' ἓνα βλέμμα θολό
ἀπροσδιόριστο

μὴν ξέροντας ποῦ νά βάλει τὰ χέρια
κυρίως μὴν ξέροντας ποῦ νά βάλει
τὴν ἀτσαλάκωτη ψυχή.

Τὴν κουβαλοῦσε πληγωμένη
ἀπ' τὶς ἀδέσποτες βολές μιᾶς ἀτμόσφαιρας
πού συνηθίσαμε νά τή λέμε «περιρρέουσα»
φοβούμενοι νά κυριολεκτήσουμε καὶ νά τὴν ποῦμε
«περι-θανατοῦσα».

Βάδιζε ἀπέναντί μου μ' ἓνα βῆμα ἀβέβαιο
ὄχι ἀπλῶς ἀναποφάσιστο
μήτε καὶ μετέωρο
βῆμα στό ἀπόλυτο κενό
τελείως ἄδειο.

Τό βῆμα του δέν ἦταν κἀν σημειωτόν
ἐκεῖ μπορεῖς ἀκόμη νά βρεῖς
κάποια ζεστά σημεῖα
κατευθυνόμενη ἐνέργεια
κρυμμένο προγραμματισμό
ὑπεύθυνη πειθαρχία
ἐλεγχόμενη σκοπιμότητα.

Τοῦτο τό βῆμα ἦταν νεκρό
κανένα σημάδι ζωῆς
μήτε ρυθμός
μήτε πνοή

βῆμα ἐκ τῶν προτέρων ἀκυρωμένο.

Sydney (Brighton Le Sands), 21-7-2002

EIKONES ΣΥΝΕΙΡΜΩΝ

*Τίς κυδωνιές πού τά λουλούδια τους μοιάζουν
μέ τραχηλιές κοριτσιῶν τοῦ σχολείου.*

N. Γ. ΠΕΝΤΖΙΚΗΣ

Εὐλογημένο, Κύριε, τ' ὄνομά Σου
γιατί προνόησες μέ εἰκόνες συνειρμῶν
νά δέσεις τά πιό ἀέρινα κτιστά
 μέ τό ἀνθρώπινο πρόσωπο.
Ποιός θά μᾶς ἔπειθε λόγου χάρη
 για τήν ἄσπιλη παρθενία
 τῶν κοριτσιῶν τοῦ σχολείου
ἄν οἱ τραχηλιές τους δέν μᾶς θύμιζαν
 λουλούδια τῆς κυδωνιάς;
Ποιός θά ἐπαναλάμβανε τόν ὕμνο
 τῆς παιδικότητας
ἄν κάθε χρόνο δέν ἔφερνε ἡ ἀνοιξη
χρώματα καί ἀρώματα ἑνός ἄλλου κόσμου;
Εὐλογημένο, Κύριε, τ' ὄνομά Σου
 για τά παιδιά
 για τά πουλιά
 για τά λουλούδια
καί για τούς τέσσερεις ἀνέμους πού τά θροῖζουν.

Sydney (Brighton Le Sands), 15-2-2003

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

(Γραμμένο για τόν Ήλία Κουτελιδάκη
του Σταύρου και της Μαρίας)

Πρόβαλε, άνθι τσῆ Μάνας σου
κι ὀρμήγεια τοῦ Κυροῦ Σου
καί τ' Ἄδερφοῦ Σου ἀπαντοχή
καί τσῆ γενιᾶς καμάρι
νά δεῖς πῶς Σέ θυμούμαστε
νά μήν παραπονιέσαι.

Ἄσῆκωτος ὁ χωρισμός
μά 'χει ἡ ψυχὴ φτεροῦγες
καί σφιχταγκαλιαζόμαστε
κάθε πρωί καί δείλι
καί τό καντήλι ανάβουμε
ὥσπου ν' ἀνταμωθοῦμε!

Sydney (Brighton Le Sands), 20-1-2004

ΠΕΡΙ ΑΓΓΕΛΩΝ

Στή Μαρία Ψαρομμάτη († Ιαν. 2004)

Μικρή Μαρία

τώρα μπορῶ νά τό πῶ ἐν μέσῃ ἐκκλησίᾳ
ἐκ μέρους τῶν Γονέων καί τῶν Ἀδελφῶν
καί ὅλων τῶν Φίλων Σου
ὅτι πολύ πρὶν ἀρρωστήσεις, δωδεκάχρονη
εἶχες δεχθεῖ τόση χάρη χωρὶς νά τό ξέρεις
ὥστε ἀκολουθοῦσες σιωπηλῆ κατὰ πόδας
τῆ Μεγάλῃ Μαρία
τὴν Παναγία

σά γατάκι σπιτίσιο πού δέν ζήτησε τροφή
παρά μονάχα συντροφιά καί γαλήνη.
Τό παιδικό Σου σῶμα πρὸς τό τέλος
εἶχε πάρει το σχῆμα ἱερῆς καμπύλης
καί μέ τά δάχτυλα ἀκόμη στό πιάνο
συνεχῶς ρωτοῦσες
μέ μάτια ὀρθάνοιχτα ἀπό ἀπέραντη νοσταλγία
μονάχα ἄν καί οἱ ἄγγελοι ἀρρωσταίνουν.
Τίποτε ἄλλο!

Sydney (Brighton Le Sands), 24-1-2004

ΤΑ ΑΣΥΝΟΔΕΥΤΑ

Ἐάν ἀναλάβω τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρον...

(ΨΑΛΜ. 138: 9)

Ἦτανε μουτρωμένος ὁ μικρός
πού τόν ἀγουροξύπνησαν νά πάει σχολεῖο
τὴν ὥρα πού τὰ πιά πολλά παιδιά κοιμοῦνται
κι αὐτός δέν ἦταν μήτε ἐφτά χρονῶν.
Περίμενε στή στάση τοῦ λεωφορείου
καί δέν ἦταν μόνο μουτρωμένος.

Κοιτοῦσε τώρα ἀπαρηγόρητος
ὄχι πιά γιά τόν ὕπνο πού τοῦ στέρησαν
ἀλλά γιατί περίμενε μόνος.

Δέν θέλησα νά τοῦ πῶ λέξη
μὴν τόν ἐνοχλήσω.

Ἀρκέσθηκα σ' ἓνα φευγαλέο χαμόγελο
πού δέν βρῆκε τὴ δύναμη ν' ἀνταποδώσει.

Μά ἂν τοῦ μιλοῦσα θά μπορούσα νά τοῦ πῶ
πόσα μεταναστόπουλα ἀπ' τό Καστελλόριζο
ἢ ἀπ' τό Τσιρίγο

ἦλθαν στήν ἡλικία του ἀσυνόδευτα
στήν Αὐστραλία

ν' ἀναζητήσουν τόν πατέρα πού δέν γνώρισαν
τόν μακρινό θεῖο ἢ ἄλλο συγγενή
χωρίς νά κουρασθοῦν νά ψάχνουν
χωρίς νά φοβηθοῦν...

Καί στό τέλος δέν χάθηκαν!

Sydney (Brighton Le Sands), 26-3-2004

ΘΕΟΔΙΚΙΑΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ

Ὁ μαθητής πολλαπλή δυσλεξία
ἢ δασκάλα του παχυλή ἀμβλύνοια.
Πῶς νά συναντηθοῦν σέ θετικό ἀποτέλεσμα
τόσο ἀκραῖες ἀρνήσεις;
Ἐδῶ εἶναι πού ἐπαληθεύεται τραγικά
τό ρηθέν διά Δημητρίου Νόλλα:
«Στό τέλος πάντα κυνηγός καί θήραμα μοιάζουν!»

Σκύρος (Skiros Palace), 30-7-2004

ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΗ ΗΒΗ

Μπροστά τινάζόταν καλπάζοντας έφηβαῖο
τό ανήλικο σῶμα σου
πίσω ακολουθοῦσαν κατακορύφως πιό πολύ έπηρμένα
τά πλούσια μαλλιά σου.

Ποῦ θά βροῦμε τή Μάνα πού μπόρεσε
νά σε κρατήσει λίγους μῆνες
στό δικό της κορμί
σάν έλατήριο συνεσταλμένο
για νά ποῦμε κι εμεῖς

χωρίς νά γίνουμε εἰδωλολάτρες:
*Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε
καί μαστοί οὖς εἰθήλασας!*

Sydney (Brighton Le Sands), 29-9-2004

Η ΟΡΦΑΝΗ ΜΑΡΙΑ

‘Ο αϊφιδιασμός τῆς μοναξιᾶς
πάγωσε τό δάκρυ.

Μ.Ξ.

Γιά Σένα τήν Παρθενομάνα
πού γέννησες μόνο τήν Πετρούλα
καί χωρισμένη δέν εἶχες ἄλλη χαρά
παρά νά τή βλέπεις νά φεύγει κάθε πρωί
νά γυρίζει τό βράδου
μέ τή στολή καί τή σάκα τοῦ St Spyridon College
βούλιαξε ὡς ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ
ὄλο τό φῶς τοῦ κόσμου.
Δικός Σου ἥλιος ἦταν ἡ Πετρούλα
τά μάτια της φώτιζαν τό μικρό διαμέρισμα
ἐκεῖ πού οἱ δύο σας ζούσατε σάν ἀδελφές
ὅμως τό πληθωρικό θάμβος τῆς ζωῆς
τήν ἔσπρωξε ἀπρόσεκτη
μπροστά σέ τέσσερεις τροχούς
καθώς πῆγαινε νά διασταυρώσει τήν 16η ἀνοιξη.
Σ’ ἄφησε πίσω
ἀδειο πουκάμισο φιδιοῦ σέ ξερή ἀστοιβίδα
ἀλλά, Μαρία τῆς μοναξιᾶς, πίστεψέ το
τώρα ἡ Πετρούλα πού ὄλοι ἀγαπήσαμε
εἶναι μονίμως μόνο μέ Σένα
ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ...

Sydney (Brighton Le Sands), 5-2-2005

ΜΕ ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΠΛΑΓΙΑ ΜΑΤΙΑ

Τό βλέμμα τοῦ μικροῦ παιδιοῦ
πού μεγαλώνει μόνο του μέ τή μάνα
 δέν εἶναι ἀπλῶς θλιμμένο
 ἀλλά μήτε καί πανικόβλητο.
Κοιτάει κατ' εὐθείαν στόν ἄδειο ὀρίζοντα
 μέ αὐστηρῶς πλάγια ματιά
γιά νά μή δοῦμε ἐμεῖς κατά μέτωπο
τά ἀμείλικτα ἐρωτήματα
πού ἄναυδος θέτει ἕνας ἀθῶος ἀνήλικος
 σ' ὅλους τούς ἐνηλίκους.

Sydney (Brighton Le Sands), 7-5-2005

ΣΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΡΩΙΝΟΥ
(τή μικρή Μαριάνθη)

Δέν πρέπει νά 'σουν μήτε δέκα χρονῶ
ὅταν σ' εἶδα γιά πρώτη φορά, κοριτσάκι
καθώς γυρνοῦσα ἀπ' τόν πρωινό μου περίπατο
πρὶν ἀνατείλει ὁ ἥλιος
νά περιμένεις στή στάση τοῦ λεωφορείου
μόλις ἑκατό μέτρα ἀπ' τό σπίτι μου
ἀλλά δέν τόλμησα μήτε μέ νεῦμα
νά σέ χαιρετήσω
λόγω πονηρᾶς ἐποχῆς.

Ἡ ποδιά τοῦ σχολείου
τό νυσταγμένο σου προσωπάκι
μέ παρακίνησαν νά σέ προσέξω
ἀκόμη πιό ἔντονα τίς ἐπόμενες μέρες
κι ὅταν σοῦ ἔγνεψα μέ τήν
ἀκατανίκητη παιδικότητά μου
εἶδα νά διαγράφεται τό δικό σου χαμόγελο
ὑπερούσια ἀντανάκλαση τῆς Μεσογείου
χωρίς τήν ἐλάχιστη ἀναφορά στους ἀντίποδες.

Τώρα δέν ἔμενε παρά νά ρωτήσω
ποιά ἡ ἀκριβέστερη καταγωγή σου
κι ὅταν δήλωσες χαμηλόφωνα «Greek»
ἦταν σά νά μεγέθυνες εἰς τό ἄπειρο
τίς ἀρετές τῆς φυλῆς.

Σήμερα ὅμως τό πρωί καθώς πήγαινες
γιά διαγώνισμα

θέλησα νά σ' ἐπαναφέρω στοργικά
στίς κοσμοπολίτικες διαστάσεις
τῆς ἐδῶ πατρίδας
καί σέ ὀνόμασα «Ἄγγελο τοῦ Πρωينوῦ»
εὐλογώντας μαζί μέ τά ἔκπληκτα μάτια σου
τίς καστανές σου πλεξοῦδες.

Sydney (Brighton Le Sands), 11-5-2005

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Ένα παιδί αντιστοιχεί
σ' ένα τραγούδι.
Ένα όνειρο εμπνέει ένα παιδί.

Τιμή σ' εκείνους πού φεύγοντας
αφήνουν πίσω τους
όνειρα και τραγούδια!

Great Keppel Island, 17-11-2006

Η ΓΑΡΔΕΝΙΑ

Μιά γραμμούλα είναι ό όρίζοντας
Μετά, τί γκρεμός, Θεέ μου!

Γ. ΚΟΝΤΟΣ

Τό κομμένο κλαδί
άπό τήν έννιαχρονη Κατερίνα
μοῦ δόθηκε αὐθόρμητα
 δῶρο πολύπτυχο
 σέ θλιμμένο δειλινό
καθώς παραμέρισα διερχόμενος
για μιά σύντομη «Καλησπέρα»
 σέ φίλους.
"Εβαλα μόλις γύρισα σπίτι
τό δακρυσμένο σπάραγμα
σ' ένα ποτήρι μέ νερό
θέλοντας νά ἔχω λίγες ὥρες
 παραπάνω
 τή χειρονομία τοῦ παιδιοῦ
 ἀλλά καί τό ὄνομα τοῦ ἄνθους
ὄνομα ἀκριβῶς πού ἐπικαλεῖται
 στις τρεῖς συλλαβές του
 τόν κῆπο πού δέν ἔχω.

Sydney (Brighton Le Sands), 9-12-2006

ΕΝΑΣ ΑΝΗΛΙΚΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

Ἡ μικρή Ἀγγελική δέν ἄντεξε
τὴν ἀσφυξία τῆς ἐδῶ ζωῆς
περισσότερο ἀπὸ δεκαοχτώ μῆνες.
Πέταξε μέ χαμόγελο
στὴν ἀπέναντι ὄχθη
ἀναπνέοντας δίχως πνευμόνια
μονάχα μέ τό στομάχι
ὅπως τό διαμόρφωσαν οἱ γιατροί.
Ἐμεῖς, συνοδεύοντας τούς γονεῖς
μετά τὴν κηδεῖα
φυτέψαμε στό βρεγμένο χῶμα
βολβό τό σῶμα της
βέβαιοι πὼς θά φυτρώσει
ὁ κρίνος τὴν ἀνοιξη.

Sydney (Brighton Le Sands), 9-2-2008

ΤΟ ΑΝΑΦΙΛΗΤΟ
ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Οι μεγάλες αλήθειες είναι άπλές:
ό Θεός
ή Άγάπη
ή Ειρήνη.

Γιά να τίς πιστέψεις
πρέπει να 'χεις άπλή ψυχή
σαν τό Παιδί
τή Μάνα
τόν Έπαίτη.

Τότε κι ό κόσμος θά πεισθεϊ
ν' άκούσει τό άναφιλητό σου
όταν μιλάς άπλά
για τήν Άλήθεια!

Sydney (Brighton Le Sands), 26-2-2008

ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΗ

Συνέλαβαν τόν ἔφηβο
νά κλέβει φροῦτα
καί τοῦ τσακίσανε τό χέρι.
Ποῦ εἶναι τό ἔγκλημα;
Ὁ ἀναμάρτητος
πρῶτος τόν λίθον βαλέτω
εἶπε ὁ Χριστός!

Sydney (Brighton Le Sands),
14-3-2008

ΚΑΛΠΙΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΣΥΝΗ

Αίτημα πρώτο:

Νά τούς αναγνωρίσουν ἐνηλίκους.

Συνακόλουθα δικαιώματα:

Νά ἀντιμιλοῦν ἀντί νά συνομιλοῦν.

Νά καπνίζουν – ἀκόμη καί σέ ἀπαγορευμένους χώρους.

Νά ῥχονται καθυστερημένοι χωρίς νά λογοδοτοῦν.

Αίτημα δεύτερο:

Νά μήν τούς ποῦν ἡλικιωμένους.

Δικαίωμα μοναδικό:

Ἄσυδοσία στήν οὐτοπία.

Οὐδαμοῦ νά ἰσχύει ἡμερομηνία λήξεως.

Κάθε ἀτομική κίνηση ὑπό ἰδίαν εὐθύνην!

Sydney (Brighton Le Sands), 6-4-2008

ΤΑ «ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑΤΑ»
ΤΩΝ «ΚΛΑΣΜΑΤΩΝ»
(ΜΑΡΚ. 8:8)

Δέν ἔχω καμιὰ ἀμφιβολία
πῶς αὐτά πρωτίστως θά μᾶς κρίνουν
στή Δευτέρα Παρουσία
χωρίς καμιὰ ἄλλη διαδικασία
γιά ὅσα φέτος κατήγγειλε ἡ Unicef
ἀπό τήν παιδική θνησιμότητα
τοῦ Τρίτου Κόσμου...

Sydney (Brighton Le Sands), 26-4-08

ΑΦΕΤΗΡΙΕΣ ΕΠΟΠΟΙΑΣ

“Ο,τι κι αν σταθείς νά σχολιάσεις
από τίς περιπέτειες τῶν ἐφήβων
θά ’ναι ἀφετηρία μιᾶς ἐποποιίας
πού τρέφεται συχνότερα ἀπ’ τόν ἥλιο
καί τό φεγγάρι
τό δάσος καί τή θάλασσα
παρά ἀπό τίς προμήθειες στό supermarket.

Sydney (Mascot), 23-5-2008

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΘΟΣΙΩΣΕΩΣ

Κεῖνοι πού κλέψαν τοῦ παιδιοῦ
τὴν πανοπλία
καί τή δανεῖσαν στούς διεστραμμένους
εἶναι οἱ πρῶτοι διδάξαντες
τό ἔγκλημα καθοσιώσεως.

Sydney (Brighton Le Sands), 2-10-2008

Περιεχόμενα

Teenagers	11
Παιδί τῶν πέντε Ἀνοιξέων	12
Ἄπορία Α'	14
Σταυρωτή δύναμη	15
Δροσουλίτες	16
Τό παιδί καί ὁ προφήτης	17
Δόξα ὀριζόντιος	18
Πρὶν καί μετὰ τὴν πτώση	19
Ἐνηλικίωση	20
Ἄπλές ἀνεμῶνες	21
Ἡ ἄλλη ὄψη	22
Στὴ Δήμητρα	23
Φύκια	25
Τὰ παιδιὰ τῶν ἀμάχων	26
Ὁ Ἔφηβος τοῦ Μαραθῶνος	27
Παιδικό δωμάτιο	28
Νεκροῦ ἐφήβου ὑπόδημα	29
Ἐπὲρ βιαίως ἀπόντων	31
Εὐή	32
Ἀγωγή πολίτου	33
Μονόγραμμα Β'	34
Τό ἄχρονο θαῦμα	35
Ἀεὶ παῖδες	36
Συνθῆκες	37
Ἐπιτρεπόμενη ἀπόκλιση	38
Ξανθὸ παραμῦθι	39
Ἡ δόξα τῶν ἀθῶνων	40
Alexander	41
Ὀνειδισμοὶ	42
Τό προνόμιο τῶν νέων	43
Ἐκτορας πρὸς Ἀνδρομάχη	44
Τό παιδικὸ κλάμα	45

Τά τέκνα τῆς ἐρήμου	46
Dies Natalis	47
Ἡ μικρή Παναγιώτα	48
Παρά-πονο	49
Ἡ πλήξη τῶν ἐφήβων	50
Ἄπροετοιμαστος γιά τήν ἔκπληξη	51
Τά παιδιά	52
Τά πρόσωπα τῶν παιδιῶν	53
Κρίνος ἀμάραντος	54
Ἕνας ἔφηβος	55
Εἰκόνες συνειρημῶν	56
Ἐπιμνημόσυνο	57
Περί ἀγγέλων	58
Τά ἀσυνόδευτα	59
Θεοδικίας παράμετροι	60
Διερχόμενη ἦβη	61
Ἡ ὀρφανή Μαρία	62
Μέ αὐστηρῶς πλάγια ματιά	63
Στόν Ἄγγελο τοῦ Πρωινοῦ	64
Ἀνταποκρίσεις	66
Ἡ γαρδένια	67
Ἕνας ἀνήλικος ἄγγελος	68
Τό ἀναφιλητό τῆς ἀλήθειας	69
Καταστολή καί καταδίκη	70
Καλπασμός στήν ἀφροσύνη	71
Τά «περισσεύματα» τῶν «κλασμάτων»	72
Ἀφετηρίες ἐποποιίας	73
Τό ἔγκλημα καθοσιώσεως	74

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ Σ. ΧΑΡΚΙΑΝΑΚΗ
(ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ)

ΠΑΙΔΩΝ ΚΑΙ ΕΦΗΒΩΝ

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΤΗΘΗΚΕ ΜΕ ΑΠΛΑ, DIDOT & LE SERIF
ΚΑΙ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΣΤΟ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΕΚΔΟ-
ΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ. ΤΗ
ΜΑΚΕΤΑ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΕ Ο ΑΝΤΩΝΗΣ
ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ, ΤΑ ΦΙΛΜ ΚΑΙ ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΜΟΝ-
ΤΑΖ ΕΓΙΝΑΝ ΑΠΟ ΤΟ «ΑΝΑΓΡΑΜΜΑ». Η ΠΡΩΤΗ ΕΚ-
ΔΟΣΗ ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ «ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ ΑΤΤΙ-
ΚΗΣ» ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗ «Θ. ΗΛΙΟΠΟΥ-
ΛΟΣ - Π. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ Ο.Ε.» ΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟ ΤΟΥ 2009
ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

